

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 229.353 van 27 november 2014

in de zaak A. 211.972/VII-39.076.

In zake : Johan VAN LIERDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Erik Monard, Liesbeth Lafaut en Joost Bosquet
kantoor houdend te 2600 Berchem
Roderveldlaan 5, bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de nederlandstalige Kamer van beroep, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (hierna : DGEC) van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna : RIZIV), van 10 februari 2014, waarbij het beroep van Johan Van Lierde tegen de beslissing van het Comité van de DGEC van 25 augustus 2006, ontvankelijk en deels gegrond wordt verklaard en waarbij de beroepen beslissing wordt vernietigd wat de opgelegde administratieve geldboete betreft en bevestigd voor het overige.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 3 april 2014 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Frank Nassen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Aan verzoeker, die als cardioloog werkzaam is in het Ziekenhuis Oost-Limburg, worden een aantal inbreuken tegen de reglementering inzake de verplichte ziekteverzekering ten laste gelegd.

3.2. Op 25 augustus 2006 verklaart het Comité alle ten laste gelegde feiten bewezen. Verzoeker moet de waarde van de weerhouden ten onrechte aangerekende verstrekkingen - 394.604,63 euro - aan de verplichte ziekteverzekering terugbetalen. Bovendien spreekt het Comité een bijkomende

administratieve geldboete uit van 62.409,45 euro, met opschorting gedurende een periode van drie jaar.

3.3. Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de Kamer van beroep.

3.4. Op 10 februari 2014 neemt de Kamer van beroep, ingesteld bij de DGEK van het RIZIV, de thans bestreden beslissing. Zij verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch slechts gedeeltelijk gegrond. De feiten worden bewezen geacht, maar er dient verzoeker geen administratieve geldboete te worden opgelegd. De beroepen beslissing wordt voor het overige bevestigd.

3.5. Blijkens het dossier van de rechtspleging heeft de griffie voor de zitting van 9 november 2013 de magistraat-voorzitter opgeroepen, twee leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, en twee leden voorgedragen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps. Op deze zitting heeft de Kamer van beroep het beroep van verzoeker behandeld in een beperkte samenstelling bestaande uit de magistraat-voorzitter, één lid voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en één lid, voorgedragen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps. De bestreden beslissing werd door de kamer in die beperkte samenstelling genomen.

IV. Onderzoek van de middelen

Derde middel

Standpunten van de partijen

4. In het derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 145, § 1, samengelezen met artikel 10, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna : ZIV-wet). Verzoeker stelt dat de Kamer van beroep bij de

behandeling van het geschil dat aanleiding heeft gegeven tot de thans bestreden beslissing in een samenstelling zetelde bestaande uit één magistraat, stemgerechtigd voorzitter, één adviesgerechtigd lid voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en één adviesgerechtigd lid voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps, "terwijl artikel 145, § 1 ZIV-wet voorschrijft dat iedere Kamer van Beroep is samengesteld uit een door de Koning benoemde Voorzitter raadsheer, in functie of emeritus, plaatsvervangend of toegevoegd, dan wel een magistraat van het openbaar ministerie bij deze hoven, als werkend lid (1); twee leden, artsen, met raadgevende stem benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen op dubbele lijsten, als werkende leden (2), twee leden met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten die op dubbele lijsten worden voorgedragen door de groepen die zijn bedoeld in art. 140 §1 eerste lid (te dezen de artsenverenigingen), als werkende leden".

Hij voegt daaraan toe dat uit artikel 145, § 10, van de ZIV-wet blijkt dat de zetel de dag van de zitting niet langer rechtsgeldig is samengesteld indien de plichtplegingen voor het oproepen van de vervangers niet hebben plaatsgevonden, en dat de beperkte samenstelling slechts rechtsgeldig is indien de griffier een bericht van verhindering heeft ontvangen van een werkend lid, en deze vervolgens een plaatsvervangend lid ter vervanging heeft uitgenodigd. Te dezen blijkt volgens verzoeker echter uit geen enkel stuk dat één of twee werkende leden verhinderd waren om de zitting bij te wonen, en evenmin blijkt dat één of twee werkende leden onverwijld aan de griffie lieten weten dat zij verhinderd waren om de zitting bij te wonen, laat staan dat één of meer plaatsvervangende leden ter vervanging werden uitgenodigd.

5. De verwerende partij antwoordt dat de griffie voor de openbare terechtzitting van 9 december 2013 naast de voorzitter-magistraat eveneens twee leden voor de verzekeringsinstellingen en twee leden voor het artsenkorps heeft opgeroepen, dat één van de opgeroepen leden op 3 november 2013 overleden is, dat de griffie nog telefonisch geprobeerd heeft in een vervanger te voorzien,

maar dat dit niet is gelukt en dat de voorzitter-magistraat vervolgens heeft beslist dat de voorliggende zaak overeenkomstig artikel 145, § 10, van de ZIV-wet kon worden behandeld in de samenstelling van één lid voor de verzekeringsinstellingen en één lid voor het artsenkorps. Zij verduidelijkt dat het opgeroepen en aanwezige jongste lid overeenkomstig artikel 145, § 10, derde lid, van de ZIV-wet niet diende te zetelen waardoor het evenwicht tussen de vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen en de vertegenwoordigers van het artsenkorps werd hersteld. Zij stelt dat de vermelding op het proces-verbaal van de terechtzitting niet voorgeschreven is op straffe van verval of nietigheid.

Beoordeling

6. Met toepassing van artikel 145, § 1, van de ZIV-wet is elke Kamer van beroep samengesteld uit een magistraat en vier leden, twee leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, en twee leden voorgedragen door de beroepsgroep waartoe de betrokken zorgverlener behoort.

Deze regel in verband met de samenstelling van het rechtscollege is niet absoluut. Artikel 145, § 10, van de ZIV-wet, ingevoegd door de wet van 19 maart 2013 houdende diverse bepalingen inzake gezondheid (II), voorziet hierop immers in een uitzondering. Wanneer wegens verhindering van een werkend lid een plaatsvervangend lid ter vervanging is uitgenodigd, is de zetel volgens deze wetsbepaling geldig samengesteld uit een voorzitter, één van de leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en één van de leden voorgedragen door de beroepsgroep van de betrokken zorgverlener.

Deze bepaling heeft als doel (Parl. St. Kamer, 2012-13, DOC 53, nr. 2600/001, 15), het uitstel van zittingen te vermijden wanneer na een uitnodiging van een plaatsvervangend lid zonder voorafgaande verwittiging leden op de zittingsdag afwezig blijven.

7. Met betrekking tot de procedure in strafzaken heeft het Hof van Cassatie geoordeeld dat het middel betreffende de toewijzing van een zaak aan een kamer van de correctionele rechtbank met slechts één rechter of aan een kamer van dezelfde rechtbank met drie rechters geen verband houdt met de bevoegdheid (en dus de openbare orde), zelfs als het gaat om een zaak in hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank (Cass. 17 november 1993, Arr. Cass. 1993, 959; Cass. 1 juni 1990, Arr. Cass. 1989-90, 1262; Cass. 27 september 1988, Arr. Cass. 1988-89, 108).

Deze zienswijze moet ook in het huidige geval worden gevolgd.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt niet dat verzoeker voor de bodemrechter een middel heeft opgeworpen in verband met de samenstelling van de zetel.

Het middel is nieuw en bijgevolg niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig november tweeduizend veertien, door de Raad van State,
VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys